

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות יג.

עין משפט נר מצוה

מו א מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' א:
מו ב מיי ספ פ"ח הלכה
ד:
מו ג מיי ספ הל' א
ופ"ג מהל' שגגות
הלכה י:
ג ד מיי פ"ח מהל'
תשובה מהל' ג ופ"ג
מהל' שגגות סס:

רבינו הגנאל

המשתלח המכפר.
ואוקימנא למתני' בעבר
על מצות עשה ולא עשה
תשובה אלא עומד במדרו
ורבי' היא דתניא אפי' עשה
שלא עשה תשובה יוה"כ
מכפר עליו חוץ מפורק
עול ומגלה פנים בתורה
דברו רבי ורבנן פשוטים
הם. ואקשי' ומי מצית
אם יחזור בתשובה כו'.
דברו רבי ורבנן פשוטים
הם. ואקשי' ומי מצית
אם יחזור בתשובה כו'.
המשתלח בשאר עבירות
ומתני' ר' יהודה היא
מכלל דרישא נמי ר'
יהודה היא. ופרקי רב
יוסף מתיב' כולה רבי היא
וסיפא סבר לה כו' יהודה.
ורבי' יהודה רביה. ורבי
תלמיד הוא. ואמר ליה
דוקא קא אמרת. א"ל רב
דוקא דוקא קאמינא. דרבי
סבר לה כו' יהודה רביה
דשעיר המשתלח בשאר
עבירות וזוהי טומאת
מקדש וקישיו מכפר על
הכל. ור' יהודה לא סבר
לה כרבי דיהו"כ מכפר
אפי' על שאינן שבין.
דקוני סתמא בתורת
כהנים יהוה ספרא כי
יהו"כ אינו מכפ' אלא על
השבין שאמר אך בעשור
לחדש וגו' וקיימא לן
אכין ורקין מיעוטין. ואינו
וסתם ספרא ר' יהודה
היא כדנתיבין באלו הן
הנחניקן משמיה דר' יוחנן
סתם ספרא ר' יהודה:
ספרא. ופרקי אביי הא
רבי (והא ר' יהודה. רבא
אמר הא והא רבי היא.
והא דתניא אמ לא שב
אינו מתכפר לו בעבירה
שעבר יום הכפורים דאי
לא תימא הכי כרת
דמכאבי ביום הכפורים
לית ליה לרבי. ודחינן
כרת (לר' יהודה"כ (היכי
[הכי] משכחת לה. כגון
דאכיל בליילא או עבד
עבדיתא ומית דלא סליק
עמוד השחר לכפורי ליה.

בעומד במדרו. הקשה הר"ר שלמה מדרי"ש דצפרק צתרא
ליומא (דף פה: וסס) אמרינן מיתה ויום הכפורים
מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני ענמו לא הא מני
ללא כרבי והא לא אחיא אפילו כרבינן דלית להו דמיתה בלא תשובה
מכפרת צשאר עבירות ללאו הכן
שלשה יש לומר להכיל לא קאמרי
רבינן דמיתה ממרקת אלא עם
היסורין והדינין שדינין אותו לאחר
מיתה וע"י כך אינו נכרת לעולם
הנא אכל עם התשובה מיתה ממרקת
לגמרי שאין נדון עוד ציסורין לאחר
מיתה אכל לרבי מיתה ויוה"כ בלא
תשובה ממרקת לגמרי צשאר עבירות
והשתא אחי שפיר כרבינן:
שאיין מבפריין ע"ה המיד. פירש
צקונטרס רוצ חטאות
ואשמות אין מכפרין על המזיד אלא
אשם שפחה מרופה ואשם נזיר טמא
ואשם שזבע הפקדון וחטאת
לשבעת העדות ואל"ת ונגמר מהנהו
שמכפר ען הדון כשוגג וי"ל דליכא
למיפרך שכן אין מכפר על מיציי
כרימות ומיציי מיתות צ"ד:
הוא יאיר ומכפר ע"ה המיד. ואל"ת
נימא דיוה"כ לא יכפר על
המזיד מידי דהוה חטאת ואשם וי"ל
דקרא דיוה"כ הוא איכא למי"ד דמשמע
אפי' אינן שנים וכ"ע מודו דמרבין
צמוזד ועוד דלדרכה נילף משעיר
הנעשה צפנים שמכפר על המזיד:
לא קראו מקרא קודש. פירש
צקונטרס שלא קיבלו עליו
צצרכותיו לומר מקדש ישראל ויום
הכפורים ואין נראה דלא אשכחן
צצכות ציום הכפורים דליהו
דאורייתא ונראה לר"ת קראו מקרא
קודש שמוזד צצ"ד קדושה וצוה
ממלאכה צצדיל קדושת היום ולא
קראו מקרא קדש שאינו צוה מממת
קדושת היום אלא מחמת שמתעלל
לעשות מלאכה: **תלמוד לומר**
יום כפורים הוא מכל מקום. מיתה
דלמא צעשה תשובה איירי ועלולם
סבר תנא דליתו מכפר אלא על השצין:
דאי לא תימא הכי. ואם תאמר
למה לו חלק לנחש דס"ד
השתא דידעינן מןכברא דכרת דיום
הכפורים לרבי לית ליה וי"ל דהמ"ל
ולטעמיך או שמה איתרטיך אך אפי'
חזר צו מעבירה אלא שמעט צצפרה
שאינו רוצה שיום הכפורים יכפר:
דעבד סמוך לשקיעת החמה.
אכל לאחר שילוח שעיר
לא מני לאוקומה שהוא מכפר כל
היום ואף על גז דמשמע לעיל
(דף ס: מ) שאין קרבנות מכפרין על
עבירות של אח"כ אפילו צו ציום
דאמר נפקא מינה לטומאה שאירעה
צין זה לזה שאני שעיר המשתלח
דכתיב ציה כי ציום הזה יכפר
עליכס לטוה איתכס מכל חטאתיכס
משמע דכל היום יכפר אי נמי

בעומד במדרו. ללא עזר תשובה. ודקשיא לך זצח רשעים תועבה
מתני' רבי היא דאמר יוה"כ מכפר על שאינן שצין והאי קרא מוקי
לה צשאר יומי: **פורק עול.** כופר בעיקר: **מגלה פנים צבורה.**
בל על דברי תורה צצחופא וצגלו עזות פניו כגון (סנהדרין דף טז:)
מנשה שהיה יושב דורש צצגדות של
דופי לא היה למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש (ו) וילך רחובן ציני
קציר חטים (בבבא ש"ס: ג) צצית. צצר
מילה: דבר ה' צוה זה הפורק עול.
צצחה דיבור ראשון שאמר צצני
אנכי ה' אלהיך (שמות ט) שלא שמעו
אותו אלא מפי הצבור (ו) **ומגלה פנים.**
מדלפקיה קרא צצשון צציון וזה צחה
דברי תורה הוא: זה המיפר צצים
צצבר. שהיא מנזה יחידית: לא
אמרתי אלא צצום צעונה צה. אלא
צצשאו שצ קאי קרא. וצהנך מלת
הוא דגלי לן אף לאחר יוה"כ הא
צצשאר אפי' שאינו שצ יום הכפורים
מכפר: **ורבינן.** דלית להו נמי צשאר
עבירות דאין יוה"כ מכפר על שאינן
שצין אמרי לך הא דגלי לן קרא
צצהנך מלת להו צציה"כ איירי אלא
הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם
הנא שאף מיתה אינה ממרקת על
שגש הללו בלא תשובה אכל שאר
עבירות בלא תשובה נמי מיתה
ממרקת אחר בלא הכפורים אכל
יוה"כ בלא מיתה לא: **ששם עשה**
פסוזה. ואין עונה צה מיתה ממרקת
אף על שגש הללו ולא תכרת לעולם
הנא: אחד ישראל וכו'. מתכפרים
משאר עבירות צצשעיר המשתלח:
ומאן אינן ליה האו צצברא. דכהניס
מתכפרין צצמשתלח: רבי יהודה.
לקמן צצהאי פירקא [ע"ב]: **אכל ר' יהודה**
לא סבר לה כרבי. שהיא יוה"כ מכפר
על שאינן שצים ולא אחיא מתניתין
אלבייה: או דלמא. רבי יהודה נמי
כרבי סבר לה ומתניתין רבי יהודה
נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא
וסבר לה כרבי אורחא דמילתא שייך
טפי למימר רבי היא וסבר לה כר'
יהודה רביה ולא למימר רבי יהודה
היא וסבר ליה כרבי תלמידה: דוקא
קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה.
צצשעיר המשתלח דע"כ מתניתין רבי
היא כדאוקימנא מדקתני יוה"כ מכפר
על שאינן שצין אכל ר' יהודה לא
סבר ליה כרבי דמיתא אין יוה"כ מכפר
על שאינן שצין לרבי יהודה: **חטאות**
ואשמות אין מכפרין אלא על השצין.
דכתיב (צמדכר ה) והמוזיד את חטאתס
וגו' (ויקרא ה) והמוזיד את חטוא עליה:
שאיין מכפרין על המזיד כשוגג. רוצ
חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד
כשוגג אלא אשם שפחה מרופה ואשם
נזיר טמא ואשם שזבעת הפקדון
ועטאת דשבעת העדות: אך חלק. אך
צצשעור לחדש השציעי הוא יום הכפורים
הוא וכל שאין ורקין מיעוטין ללמדך
שפועים שאין יוה"כ מכפר: ססס

(א) יומא פ"ח. פו. נכרימות
(ב) סנהדרין טז. ג"ש.
(ג) נ"ל מוס' ימיו ע"ב. ד"ה
ומדכריהם. (ד) פנהדרין
(ה) סנהדרין סד: ג"ג.
(ו) פסחים ה. ו"ש"ג.
(ז) יעריבין לו: ו"ש"ג.
(ח) נכרימות. כל הסוגיא
ע"ש. (ט) נ"ל מוס' כרימות
ד"ה וקראו מקרא קדש
פי' נכסות נקיה מקרא קדש
צצמילת' מקרא קדש כו'
ע"ל ופי' מוס' דהנא ד"ה
לא קראו. (י) צ"ס: חטופא
וצעות פיו ומגלה שלא
הכלה כגון. (יא) נבבא ש"ס
לו. (יב) מכות סד. (יג) ש"ך
לע"ב. (יד) פי' דבר אף
למעלה לומר עולה מכפר
על היורש דבר מועט.

תורה אור השלם

1. פי דבר ה' קרה ואת
מצותו הפר הקברת
תכרת תפוש ההוא עונה
כה: במדבר טו לא
2. אך בעשור לחדש
השבועי הזה יום
הכפורים הוא מקרא
קדש יקרה לכם ועניתיים
את נפשתיכם והקרבתי כג
אשה לקי: ויקרא כג כו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דאי כו'
דיומיה נמי מכפר:

גליון הש"ס

גמ' זה הפורק עול. עין
יבמות דף ט ע"ה מוס'
ד"ה מה:

מוסף רש"י

חוץ מפורק עול. ספר
צצקב"ה (יומא פה: א):
פורק עול על כל המצוות
(כרימות). ומגלה פנים
בתורה. ודש את המורה
לנגאל. כגון מנשה שהיה
דוש צצגדות של דופי לא
היה לו למשה לכתוב אלא
ומנע היתה פלגש וגו'
(ויחא סס ובע"ז כרימות
סס). בזמן שעונה בה.
שלא שצ קודם מיתה סו'
כרת. אכל שצ לא
(סנהדרין צ: א). קראו
מקרא קדש. מתקן סדר
התפלה (כרימות ז: א).
ומודה רבי בברת
דיומא. דהא דקתני לא
התענה צו מכפר. אעבירות
דכל השנה. אכל היתה
עבירה דעניו לא מכפר.
ואך חלק נמי דקתני קאמר
צצעבירות דיומיה קאמר
(סס). כרת. הולך ערירי
בלא נשים וסא ית לו מתים
(סס).

היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
חתי
היום עצמו בלא שעיר המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת
גמור וכה"ג אשכחן צפרק קמא דצצחיס (דף ו. ו) וסס) דעולה
מכפרת על היורש (מקופיא) ולא מקיפעא כלומר לגמרי והשתא
חתי

היה הכי אמרינן צצסנהדרין צאלו
לא קיבלו צצצרכותיו
הא דתניא
קמייתא דליתו מכפר על שאינן שצין ככרת של יום הכפורים קאמר
שלי עינוי ושל מלאכה אכל על כל שאר עבירות מכפר אף על פי שעשה צו מלאכה ולא התענה צו: דאי לא תימא הכי. דכרת
דיומיה מודה רבי דלא מכפר ותימא דלכרת דיומיה (ה) מכפר: אכל דיוה"כ לים ליה לרבי. צצתמיה. א"כ למה ליה כתיב צציום הכפורים
כרת צצנלמה שאר כרימות דאי מיתה קודם יוה"כ לא איכפר אלא הן למה לי הא כי עבר עליה מכפר עליו הא יומא: **אלמה לא.**
צצתמיה. כלומר אלמה אי אית ליה לרבי דמכפר על כרת דיומיה בלא תשובה לא איכא כרת צציום הכפורים: והא משתתם לה
כגון דעבד צצילינא ומית דלא אחי ימא לכפורי ליה. שאין מכפר בלא אלא יום כדכתיב (ויקרא טו) כי ציום הזה יכפר עליכס:
ומקשינן